

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 1-70 кор.

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Поодиноким число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділь і руских свят о 5½ год. пополудні.

Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровського (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає сліше напередодні застережені.

Рекламації неопечатаніє вільні від порта. — Оголошені звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесення по 30 сот. від стрічки.

Парляментарний занепад.

(X) Визначною прикметою сучасного життя є занепад на різних областях умового розвитку. Бачимо такі прояви щоденно в творах т. зв. новітнього письменства, в творах новітньої живописи і різьби, а не менше і в проявах політичного і парляментарного життя. Новочасний радикалізм виходить і тут поза всякі межі звичайної приличности.

Видівнею таких проявів була останніми днями посольська палата державної ради. Почування приличности за останнє десятилітє так притупили ся, межі того, що парляментаристи лице, а що ні, так там уже затерли ся, що нераз дикі вибухи приймають там за щось так звичайного і буденного, що й мало хто на се звертає увагу. Одначе ще ніколи доси не дійшло до таких поганих виявів, до такої безмежної безличности, як в останніх днях з нагоди наглих внесень, котрими посольська палата, знетерпелівлена сподіваним внесенєм виборчої реформи, забиває дорогий час.

Сумну ролю обняв в тих днях гр. Штернберг, котрий роздратований личними своїми пригодами, подібно як свого часу Шенерер, виливає свою жовч проти Корони, хоч всюди парляментарний звичай не допускає втягати личности володаря у вир парляментарних розправ. Се однак не першина гр. Штернбергові, а всякі накликування до дневного порядку, всякі догани, відбиране голосу показали ся при немочи парляментарного регуляміну безуспішними. Сим разом одначе перевисив гр. Штернберг сам себе, так що йому самому після виголошеня напасти на Корону видали ся неможливими его вислови і тому намагав ся другого дня їх ослабити і виправдати. Сей поступок стає безпримірною в парляментаризмі проявою, яка не булаб можлива навіть в республіках супроти президента, і став лише доказом страшного занепаду політичних і парляментарних поглядів, почувань і звичаїв.

Одначе не лише в тім проявляє ся сей страшний занепад, що такі Штернберги можливі в посольській палаті австрійській, але що та палата так байдужно вислухує таких виводів, таких безличностей, а деякі парляментарні сторонництва пособляють таким виявам. Щоби нас не посуджувано о напасливість, покликаємо ся на дневник, який вважає ся поступовим, Die Zeit, котрий ось що пише з тої нагоди: «При інших нагодах

не могли деякі консервативні і деякі члени кола польского доволі остро виявити свого обуреня, наколи напастовано в парляменті династию або деяких єї членів. Нині, коли такі напасти висловлено, які були неможливими серед найдикиної обструкції, нині оточували ті самі папове обиджені в своїм патріотизмі з консервативної шляхти і кола гр. Штернберга і прислухували ся з усмішками его нісенітницям. Давнійшого обуреня не видно було тепер».

Вправді оісля декотрі бесідники і клуби дали вираз в своїх заявах сему обуреню, одначе тим не направили сего лиха, яке заподіяли перед тим, утворивши для гр. Штернберга уважну аудиторію.

Сі події стають також певним доказом, що відносини політичні і парляментарні вимагають основного уздоровлення, що се забавненє, в яким опинила ся австрійська державна рада повинно бути рішучо усунене.

Против реформи супружного закона.

У Відні завязав ся був «клуб розвідників», які знищивши своє родинне огніско, надто прикро відчували вязи нерозлучности католицкого подружя і тому розвинули широку агітацію за реформою нашого кодексу, який узглядняє се становиско. Наслідком сего вплинула до державної ради масова петиція з домаганєм, щоби переведено реформу супружного права в тім напрямі, що перед цивільним форум розвід подружя став би можливий і не тяжкий до переведеня. Отже против сеї масонської роботи Католицкий центральний комітет видав відозву в цілі зібраня контр-петиції против реформи. Заміщуючи сю відозву, замітимо, що дотичний аркуш можна підписувати в нашій редакції, або на жаданє одержати від: Joh. Heindl Kunsthandlung, Wien I Stepansplatz 7. Листи мають бути виповнені найдальше до 10. марця с. р., а можуть їх підписувати так жінки як і мужчини.

Католицкий Народе!

Вороги при роботі, щоби підорвати в основі Твою силу і щоби сим робом тим легше могли над Тобою запанувати. Вільнодумне жидівство і его тайні масонські товариства вже доволі, і то в яркий спосіб, зазначили свою деструктивну

роботу на поли так госнодарским як духовним.

Тепер они завзяли ся, щоби нанести новий удар на Тебе. Противники, що під кличом за т. зв. реформою супружя по краю свують ся, хотять: 1. щоби католицке супруже в кождім часі можна розвязати і щоби супруги після свого уподобаня могли розійти ся та щоби зараз потім инше супруже могли заключити; 2. щоби між жидами а християнами в кождім часі можна було супружя заключати, наколи дотеперішне право подібного рода мішаньства забороняє.

Що стане ся, коли противник свою ціль осягне?

Число легкодушно заключаних супружий буде збільшати ся, бо нічо вже не буде стримувати супругів, щоби они по вісьмох днях розійшли ся. Коли родичі будуть змінити супруже одно по другім, діти найдуть ся в незавидній долі і чим більше буде дітей з різних супружий в одній родині, тим гірше буде мати ся справа їх вихованя.

Єще частійше, чим се тепер діє ся, будуть супруги одно другого легкодушно опускати, бо они будуть могли инше супруже, що їм видасть ся приємнішим, заключити; а передовсім нещасливо опущені жінщини будуть мусіти терпіти сумну долю опущених. Постаріла жінщина не буде могла тоді числити на правну охорону свого супружя і через се дуже часто найде ся в найбільшій нужді.

Всі краї, де запроваджено подібні права, що їх домагають ся т. зв. реформатори супружя, потерпіли ті нещасні наслідки: число розвязаних супружий в застрашаючий спосіб збільшило ся — вихованє дітей погіршилось на шкоду держави і загалу суспільства, бо в різних родинах родичі 4. і 5. а часто навіть 10. супруже заключали.

Се є неоспорима правда, що теперішне право не одного мужа і неодну жінку тяжко дотикає, наколи їх подруже окаяєсь нещасним, бо се право забороняє входить в нове подруже, доки живе друга сторона. Справді мусить бути співчутє для їх недолі. Глупим однак булоб для сих поодиноких случаїв посвятити о много більше і важнійше добро, добро загалу.

Оглядні мужі сих держав і віроісповідань, що посідають свободу розвязи супружя, все висказувались против розвязи супружя і против сих прав, що їх собі желяють т. зв. реформатори супружя. Так сказав великий англійський муж державний, вільнодумний Гледстон, що

зовсім не був католиком: »Розвід получений з позволенем на заключенє нового супружя нищить родину в корени і пни«. Президент півн. американської республіки Теодор Рузвельт, протестант, такий видав осуд на підставі численно розв'язаних супружій в Америці: »Легкість розводу є зіпсутєм для народу, проклятем для суспільства, небезпеченством для рідні, жерелом нещастя для супругів, піддержкою для необычайности, злою річю для мужчин а ще гіршою для женщин«. Подібно висказався великий учений правник Савіні, рівнож протестант і багато інших учених і чільних мужів. Сі далеко глядячі мужі, що їх значіння навіть т. зв. реформатори супружя не можуть оспорювати, нап'ятували розв'язь супружя п'ятном великої шкоди для родини і держави, а тим самим виставили як найкраще свідощтво для права, що у нас єствує.

І ми малиб бути так нерозумними, щоби добрі права замінити на злі?

Не можемо бути християнами, наколи відступимо від науки Христа. А Він учив: Хто розведе ся з своєю женою і оженить ся з иншою, той допускає ся чужолоства з нею. Ев. Мар. 10, 11. Не можемо звати ся християнами, наколи покинемо науку Апостола народів: А тим, що пібрали ся, не я приказую, но Господь: жена най не розводить ся з мужем. Если же розведе ся, най позістане незамужною, або най погодить ся з своїм мужем; і муж най не опускає своєї жени. 1. Кор. 7, 10, 11. — і знов: За мужем невіста привязана єсть законом до свого мужа; а если умре єї муж, она розв'язана від закона мужа. Дятого если за жита була би з иншим мужем, стає ся чужоложницею; если же умре муж, она свободна єсть від закона і не буде чужоложницею, коли вийде за другого мужа. Рим. 7, 2, 3.

Сі ясні слова доказують кождому, хто хоче видіти, як противною науці Христа є розв'язь супружя, они доказують, що Церков не може розв'язати важно заключеного супружя і она ніколи не розв'язала важно заключеного супружя.

Християнські Горожани! Бороніть ся против сего удару, що запропащує сьвятість Вашої родини і Вашого дому, що підкопує моральну і національну силу Вашого народу! Кличте проте до всіх сих послів, що єще не зділались невірниками-рабами ворогів народу і посв'ідчіть їм Вашими підписами на сім листі, що Ви від них домагаєтесь оборони права, котре хоронить католицке супружє. Всюди звертайте увагу на сей напад, що грозить християнському народови.

Проч з реформою супружя! Она більше нічого не має на ціли, як тільки в жите впровадити страшне право на знищенє сьвятої звязи супружжї! Нарід жєлає собі мати нерозв'язуєме і нероторгаєме супружє, охорону своєї родини, вихованя своєї молодіжки і своєї моральної сили!

Католицкий центральний комітет: Президент: Ернест г'р. Сільва-Тарука, тайн. радн. і посол до ради держ. 1. Віцепр.: Фердинанд г'р. Траутмансдорф, посол до ради держ. 2. Віцепр.:

Монс. Др. Франц Шіндлер, дв. рад. і професор унів. Генер. секр.: Др. Альбін бар. Спінетте. Др. Едвард кн. Аверсперг (Сольногород); Др. Георг Каріч, ректор семін. (Зара); Людвик Деан, мит. урядник (Триєст); Август Кеметтер, директор (Відень); Фердинанд кн. Зденко Льобковіц, член палати панів, тайн. рад. (Білн, Чехи); Др. М. Майр, проф. унів., директор арх. нам. (Інноміст); Др. Франц бар. Морсей, посол до ради держ. (Градец); Йосиф риц. Неґри, канонік при церкві св. Стефана (Триєст); Адольф Ромберг, член палати панів, начальник автоном. (Форальберг); Павло кн. Сапіга, рад. наміс., посол до ради держ. (Львів); Др. Іван Шустершиц, посол до ради держ. (Любляна); Йоан Ших, поч. крилошанин, парох у Відни (Львів); Др. Ярослав г'р. Тун (Морава); Максиміліян бар. Віттинґоф-Шелль (Відень).

Державна рада.

На початку засіданя в середу палата передискутовала нагле внесене посла Штайна, звиваюче президента міністрів, щоби предложив закон, уповажнюючий єго до покритя спільних видатків, або щоби подав ся до димісії. По відкиненю сего внесєня подавляючою більшостию голосів, так само відкинено друге нагле внесене пос. Хоца в справі війскових заряджень в Чехах і приступлено до дискусії над контингентом рекрута.

Яко справоздавець промовляє посол Гневош, який згадавши заслуги свого довголітнього попередника, пос. Поповско-го, вказав на конечність удержаня сильної, хороброї і карної армії, бо мимо мирових запевнень, цілий сьвіт нині вооружує ся, а передовсім Англія і Америка. Пос. Кафтан виводив, що правительственне впєсенє не узглядняє зміни відносин на Угорщині, де дуалізм вже не існує.

Також на тридержавнім союзі не можна, — після гадки бесідника — полягати дуже, бо в критичній хвилі число союзників може знатно зменшити ся. Пос. Дулемба відпирає з обурєнем онодішне виступленє двох бесідників, яке нарушує не лиш патриотичні та династичні чувства, але прямо почутє людяности. Тому то єще раз промовляє за зміною регуляміну, якого польске коло вже від давна домагає ся. (Оплески Поляків). Дальше порушив бесідник цілий ряд війскових справ і заявив вкінци, що польске коло голосувати ме за контингентом рекрута.

По промовах Кеніґа (Молодочеха), Штайнера (Всеімця) пос. Ротер в довпій промові навів цілий ряд галицких постулятив. Число війск, що постоем перебуває в Галичині, не відповідає числу побраного в краю рекрута. Надвижку рекрута висилає ся до інших країв, де з причини незнакомости мови не можуть в повній мірі користати з науки і бувають уживані до низших послуг, які не мають звязи з військовою службою. Пожаданою є більша участь ремісників в війскових доставах, відповідна винагоро-

да за шкоди, починені в полю підчас маневрів, піднесенє годівлі коний, знесенє або бодай ограниченє демоляційних реверсів в кріпосних містах. Доконечною стає реформа військової процедури, бо після теперішньої офіцер сам має право орікати, чи став ображений, отже є обвинителем, судією і виконавцем в одній особі. Належить запобігти частим випадкам нарушаня домашнього права особами військового стану, заопікувати ся ліпше недужими воєнками, яких часто беруть за симулянтів, та звернути більше уваги на плеканє патриотичних і гуманітарних чувств у війскових наукових заведенях.

Що до однорічної служби жадає бесідник розширеня єї на всі категорії учачої ся молодіжки та виступає против другого, карного року однорічних добровольців.

На сім замкнено дискусію, а при кінци засіданя відіслано без дискусії до комісії торговельної трактати з Італією і Бельгією.

На вчерашнім засіданю, в дальшій ході дискусії над контингентом рекрута забрав слово міністер краєвої оборони ген. Шенайх і в довпій виводі, який подамо завтра докладнійше, збивав та поясняв заміти передбесідників що до військового заряду. По сій промові, яку нагороджено довготрєвалыми оплесками і гратуляціями, закидує пос. Кльофач армії германізаційні стремління, а відтак критикує некорисно австрійську політику на Балкані. Після пос. Ваґнера, який домагав ся пільг для сільського населєня, заняв слово пос. Висилько і з признаєнем висловлює ся про міністра краєвої оборони, який узглядняє бажаня населєня та заявляє, що колиб який небудь народности починено концесії на язовім полі в армії, то Русини виступлять з жадаєм таких самих концесій. Бесідник апелює до військового заряду, щоби армії не уживано до гнобленя руского люду, який має як найглубші чувства для династії. Русини будуть голосувати за контингентом рекрутів, бо єго внесло правительство, яке сповнило головний постулят руского народа.

Згадуючи по бесіду пос. Штернберґа, кінчить бесідник, що супротив таких напастий руский нарід може дати тільки одну відповідь, підносячи оклик: «Боже, хорони цісаря!»

Пос. Штрг, іменем вірноконституційної більшої посілости, що зі згляду на угорські відносини і всєсьвітні події, буде голосувати за контингентом рекрута, хотий внесло єго правительство, до якого сторонництво не має довіря. По промовах пп. Зомера і Бавмґартена вибрано генеральних бесідників, а по вичерпаню дискусії пос. Брайтер заявив, що в справі головного інтенданта XI. (львівського) корпусу, в якого обороні пос. Сапіга в комісії, а пос. Дулемба в повній палаті сказали, що Брайтер зробив єму кривду своєю інтерпеляцією — інтерпелянт готов сьвідками доказати факти наведені в єго інтерпеляції.

Вкінци промовляв пос. Гневош, який підніс симпатичне вражінє промови міністра краєвої оборони ген. Шенайха на всі сторонництва. Відтак ухвалено закон

про контингент рекрута в другім і третім читаню.

Опісля пос. Ліхт реферував про стоваришена з ограниченою порукою.

З черги заняв голос президент міністрів бар. Гавч, щоби відповісти на інтерпеляцію німецького комітету чотирих; в справі угорського переселення. Бесідник заявляє, що правительство стоїть на основі угоди з р. 1867 і умов, заключених з попередніми правительствами. В справі участі Австрії в покриваню спільних видатків, що в інтересі держави не може бути застановлене, правительство від січня с. р. виплачує відповідну суму, як задаток в дотеперішній висоті без преюдику. Однак щоби упорядкувати цю справу в законодавній дорозі при помочи парламента, правительство в перших днях марця предложить відповідний закон. Що до автономічної цлової тарифи і торговельних трактатів, то цлова тарифа буде оголошена в лютім в днешнику державних законів, а також торговельні трактати впровадять ся в жите на час. Правительство тим більше може числити на се, що є в можности заявити, що також угорське правительство старає ся усильно, щоби тая автономічна цлова тарифа як і торговельні трактати увійшли в жите від 1. марця сего року. Тож бесідник думає, що правительство вчинило все, що було потрібне для охорони інтересів сеї половини монархії, а вкінці висказує бажанє, як найскоршого повороту нормальних парламентарних відносин на Угорщині. (Гучні оплески).

На внесенє Люеґера отворено дискусію над сею відповідю, а ся дискусія розпочне ся на слідуєчій засіданю в понеділок дня 19. с. м. о год. 3. по полудни.

НОВИНИ.

— **Календар.** В суботу: руско-кат.: Ізидора; римо-кат.: Савина. — В неділю: руско-кат.: Агафії; римо-кат.: Константина.

— **Репертоар „Руского народного Театру“ у Львові.** (Саля „Jad Chaguzim“ — ул. Бернштайна).

В пятницю дня 16. с. м. „Мартія Боруля“ комедія в 5 діях, Карпенка-Карого.

В суботу дня 17. с. м. „Катерина“ опера в 3 діях, Аркаса.

Абонамент: першорядний на 6 вистав 15 К, другорядний на 6 вистав 10 К.

— **Завтрішний концерт** на дохід „Руских Захоронок“ у Львові в салі „Нар. Дому“ заловідав ся велими гарно. В програму концерту крім поданих нами точок додано ще дві атракції, а іменно сольо спів п-ни А. Крушельницької і діточий хор з Захоронок. На субочвішнім концерті виступлять отже: п-на А. Крушельницька, п-на Д. Шухевичівна і п-на О. Лежогубека, пп. Б. Бережницький, М. Волошин, Т. Шухевич і Каміньский, хор учеників рускої гімназії і хор Захоронок. Початок концерту о 7. год. вечер. Вступ: крісла по 2 і 1 К, партер і галерія по 30 с.

— **Послїдні вечерниці** сегорічних мясниць у Львові відбудуть ся в комнатах „Рускої Бесіди“ заходом „спільного комітету“. Початок з огляду на концерт Захоронок о год. 9.30 вечер. Вступ 1 К. — *Комітет.*

— **Пожарним „Соколом“ до відома.** На запити в справі зїзду відпоручників пожарних „Соколів“ дня 25. с. м. у Львові відповідаємо, що на зїзд запрошено окремими письмами 58 філій в проміні 40 кілометрів від Львова. Ті філії мають вислати по двох відпоручників,

а між ними начальника або містоначальника стягу. Всі прочі філії можуть вислати по 1 відпоручникови, однак мають сейчас донести хто приїде. В програмі находять ся отсі реферати: про пожарництво, про гри і забави та про організацію кінних відділів при пожарних „Соколах“, про обезпеченя відвогню, про поступованє супроти властей, а вкінці курс пожарництва і звіти відпоручників з діяльності філій. — *Пожарна секція „Сокола“ у Львові.*

— **З народного театру.** Сто тисяч, виставлене в середу заповнило салю тільки до половини, та за те під артистичним зглядом одушевило всіх присутних. Передовеім сам дир. Садовский дав скінчену і так відмінну до попередної (Бурлака) креацію, що утвердив вже отсим у Львові свою славу знаменитого і визначного артиста. П. Рубчак визискав добре комічну сторону своєї ролі, а п. Паньківский був зовсім добрий в масці і гри в ролі неужитого і жостого скупаря. П. Махницький дуже природно віддав молодого парубка-аманта, а своїм оповіданем про бійку в родині убавив не тільки Бонавентуру, але і аудиторію. Характеристичним в кожній пяди був п. Ольшавський як жид-фактор. Жіночі ролі в тільки епізодичні. Та всеж таки нашу знамениту п. Осиновичеву привитано оплесками а п. Рубчаківна зовсім удачно віддала свою ролю резолютної наймички. Взагалі видко всюда старанну режисерію і спільну гру ансамблю — що з признанем належить еще раз ствердити. Богато у нас говорить ся про етнографічну вірність костюмів в народних штуках. В приміненю до українських штук, треба би знати передовеім добре етнографічну ношу тамошних сторін, щоби в тім напрямі видати осуд. Бо колиб взяти науку з представлєня „Сто тисяч“, то виходилоб, що на Україні ноша вже дуже затратила свою етнографічну однастайність. І так один і той самий парубок (п. Махницький) перебирає ся аж чотири рази, а все в инакшу кроєм і строєм одєжину: то в синій козацький жупан, то в кучий міський шпенцер з двома рядами рогових гузиків і кишеньями з кляпами, то знов в кацанский наче, широкий халат, то напоследок в сірак, зашпаний на бік аж під шию. Ми звернули на се увагу, бо наш театр станув тепер на такій висоті що до вистав українських штук, що не ганяти та докоряти єму, а студіювати нам і вчитися з него. Та всеж таки позволимо собі зробити дрібну увагу, чи не за багато накришено там свинини у крєпкий український борщ, та чи ради нашого зевропеїзованого смаку, а без жадної шкоди для штуки, не дало би ся звідтам усунути тих частих алюзий до сего позиточного вправді, однак за мало комічного скота, щоби прирівняня людей до него могли бавити інтелігентну публіку.

Не ходи Грицію на вечерниці — се випробована касова штука, яка не завела і сям разом. Публіка заповнила битком салю і любовала ся хорошиими співами, влетеними у мелодраматичні і веселі сцени та ситуації. Було багато оплесків, і викликувань та повторювань, а наші звісні співакці сили доказали і сям разом, що в своїй штуці ідуть слїдним кроком наперед. Капельник п. Бойченко провадив оркестру вправною рукою.

— **Із Станиславова** доносять нам: Загальні збори товариства „Достава“ відбудуть ся в четвер дня 22. лютого с. р. в комнатах „Рускої Хати“ в Станиславові о год. 6. вечером з отсим порядком днешним: 1) Звіт Дирекції з діяльності за рік 1905. 2) Предложено білянсу. 3) Прочитанє звіту з контролі. 4) Вибір чотирох членів управляючої Ради і двох заступників. 5) Розділ чистого зиску і ухвалєне дивіденди. 6) Потвердженє вибору двох директорів і одного заступника. 7) Внесенє членів. — *Дирекція.*

— **Пожарні „Соколи“** в Кошилівцях і Попівцях, заліщицкого повіта, засновано на статутах львівського „Сокола“. Намісництво вже затвердило статуту.

— **Народні віча** в справі виборчої реформи відбудуть ся: дня 17. с. м. в Вільвівку (пов.

Рава р.) о 12. год.; дня 18. с. м. в Річиці (пов. Рава р.) о 2. год., в Зарваниці (пов. Підгайці) о 1. год.; дня 20. с. м. в Хоросткові (пов. Гусятин) о 12. год.

— **В справі виборчої реформи** доносять з Відня, що правительство відкинуло проєкт вшепольского пос. Гломбінського що до заведеня в Галичині плюрального голосованя, а приняло проєкт для Поляків некорисний. Іменно в виборчих округах, які будуть мати по два мандати, не буде вільно комулювати голосів на одного з кандидатів. Кожний кандидат, аби бути вибраним, мусить мати поверх одної третини відданих голосів. Slowo p. нотуючи сю вістку, затревожило ся, що Русини в тім случаю дістануть 38 мандатів, а для Поляків лишиться ся „лише 50 і то разом з соціялістами, сионістами і людовцями, котрі може не вступлять до польского кола“.

— **Санкция законів.** Wiener Ztg. доносить: Цісар санкціонував ухвалєні галицьким соймом закони, якими дозволено поберати громадські податки від палених напиків громадам: Комарно, Мшана долішна, Липник, Буківско і Фриштак.

— **Вісти з закордонної України.** «Полтавское Дело» доносить, що до полтавского губернатора внесено просьбу о дозвіл на видаванє в Полтаві тижневої часописи «Українське Слово» з додатком для дітей «Зірка». Часопись має виходити під редакцією А. Т. Дмитрієвої. — Полтавський «Рідний Край» доносить, що п. Федор Вовк, звісний львівским Русинам з відчитів про археологію, повернув на Україну по 26 літах перебутих на прогнаню за границею.

— **З перемискої епархії.** Речинець до рукополаганя назначений на 27. лютого. Кандидати мають внести свої поданя до 15. (!) с. м. Презенти сдержали: Діонизій Домбровский на парохію Крученичі, Петро Княжинський на парохію Баранчиці. — До канонічної інституції завізвані: Віктор Кончило на парохію Дністрик дубовий, Омелян Федевич на парохію Улазів, дек. олесницького. — Завідательство парохії Залуж, дек. ольховецкого, дістав Володимир Заяць.

— **Військова бранка** відбуде ся в окрузі коменди 11. корпуса в отсих речинцях: Збараж 1—7. марця, Тереховля 9—17. марця, Скалат 19—30. марця, Тарнопіль 2—25. цвітня, Снятин 15—26. марця, Печеніжин 23—27. цвітня, Косів 22—31. марця, Жабє 2. і 3. цвітня, Коломия 6—30. цвітня, Сокаль 1—15. марця, Львів місто 17—31. м., Львів повіт 2—24. цв., Жовква 1—10. м., Мости великі 12—15. цв., Глиняни 1—5. м., Перемишляни 7—12. марця, Бурштин 14—17. м., Болшівці 19—21. м., Рогатин 23—29. м., Підгайці 30. м.—21. цв., Бібрка 1—6. м., Ходорів 8—13. м. Бережани 15—28. м., Надвірна 1—12. м., Богородчани 14—23. м., Галич 26—31. м., Станиславів 2—10. цв., Товмач 1—16. м., Обертин 19—22. м. Городенка 14. м.—2. цв., Золочів 1—16. м., Зборів 19—26. м., Заліці 28. м.—3. цв., Броди 5—26. цв., Камінка струм. 1—16. м., Бучач 1—19. м., Заліщики 21—27. м., Глузєте 29. м.—4. цв., Чортків 6—25. цв., Борщів 1—12. м., Мельниця 14—21. м., Копичинці 23—30. марця і Гусятин 2—9. цвітня.

— **З Буковини.** Продаж дібр гр. прав. патриархату в Єрусалимі, про яку ми свого часу згадували, уже перейшла в тазу фазу, що єї публічно оголосив правний заступник патриархату адв. др. М. Блявкофф. На продаж визначені добра Драчинці, Вовчинець, Вашківці над Серетом, Багринешти і Трестяна vel Димка.

— **Шкільні вакації** сего року пічнуть ся у всіх школах східної Галичини о 5 днів скорше як иншими роками. Причина сего лежить в рівночаснім сьвяткованю Великодних сьвят обох обрядів, через що ученики будуть коротше сьвяткувати.

— **Ріжні вісти.** Посадник м. Праги др. Серб, якого каденція небавом кінчить ся, зложив уряд. — Підчас оновішнього балю кадетської школи в Інсбруці завалила ся середина стелі. На щастє стало ся то підчас павзи, тому обійшло ся без людських жертв. — В Дева на

Угорщині арештовано ватагу циганів, котрі підроблювали гроші. Найдено у них 2.700 штук фальшивих 20-коронівок. — З Копенгага доносять: Вчора рано перенесено торжественно мощі данського короля Християна до замкової церкви.

— **Справлене похибки.** В посмертній оповістці бл. п. о. Хотивецкого у позавчорашнім числі в 3. стовпці в 28. стрічці належить додати, що о. м.-декан Подольський працював покійного іменем духовенства, а презес др. Діціос іменем міської ради і цілого города.

— **Дрібні вісти.** Фінансова секція міської ради у Львові ухвалила на оводішнім засіданню признати «Народній Лічниці» 300 К за помози за 1905 рік. — Нову пошту складнищо отворено в Жукові (пов. Золочів). — На вчерашнім засіданню шкільної комісії держ. ради управитель міністерства просвіти приобіцяв старати ся о заложенє гарбарської школи в Тисьмениці. Поки що поїде там вандрівний учитель. — Намісництво зарядило замкненє кількох сповістичних товариств у Львові і на провінції за переступленє приписів статута, а іменно за політичну агітацію.

— **В передодень війни.** Під сим заголовком видав майор Карло фон Брокгаузен брошуру в Берліні. Автор хоче доказати, що війна межі Англією а Німеччиною є неминуча. Він впевняє, що ще сего місяця три флоты: з Ля Манш, з Атлантики і Середземного моря злучать ся разом, і ставить питанє, чи вони случайно не попливуть до Куксгафен або Кільої? В кожнім випадку — по думці Брокгаузена — скорше чи пізнійше прийде до той війни. Німці повинни зробити все можливе, аби не дати притоки до конфлікту, а тимчасом мають оружити ся до остатка та приготовляти ся до рішачої битви. Майор Брокгаузен задумє ся при тім над становиском Франції в тій будучій війні і рад би, аби Франция зблизила ся до Німеччини. Если би Франция станула по стороні Англії, то він проєктує вже місце, де німецька армія мала би заатакувати єусідку. По єго думці, найдогіднійше було би напасти на французську територію між Епіналь а Туль, бо вона найменше є оборонна.

Телеграми

з дня 16. лютого 1906.

Відень. В парламентарних кругах говорять, що цісар поїде небавом на Моравію і крім Берна звидить ще кілька інших міст.

Відень. Вчора прийшло між пос. Голянським а пос. Катрайном до острої обміни слів в справі управильнення конгруї. Пос. Голянски закинув п. Катрайнови, що з єго вини доси ще не полагоджено закона про конгруу. Пос. Катрайн завзято боронив ся перед тим замітом.

Будапешт. Франц Кошут візав всіх послів до участі в понеділковім засіданню угорського сойму. Півурядова праса дає до зрозуміння, що правительство ужиє військової сили, если би сойм хотів радити по замкненю єго королівським письмом.

Петербург. «Воєнний голос» доносить, що в найлизій будучности мають знести всі службові обмеження для військових чужих віроісповідань.

Петербург. Намісник Кавказу телеграфує до царя з Тифлісу: Ген. Аліханов доносить, що в окрузі Лекчум явила ся у него депутация жителів зі сьвятими образами і заявила, що піддає ся, та зложила присягу вірности. Так само зробили жителі в цілій полудневій Георгії.

Материяли до національно-політичного і культурного життя Русинів.

Непечатаний твір Антона Могилянського.

(Дальше).

Wam gdy przypadek nadszczerbi karety,
Lub nie dozwoli paradować szlakiem;
Już bez ratunku jęczycie niestety!
Idziecie pieszo — lub siedzicie makkiem!
Mnie, jeśli dyszel lub koło odpadnie,
Lub cała masa w gruzy się powali,
Sznur i kół z płota da się znaleźć snadnie:
Zwiążę — podłożę — i pojedę dalej.

Takim zaprzęgiem wozili się dawniej
Nasi przodkowie — przezacni Prałaci,
Pocóż mam tać? — wszystkim wyznam jawnie,
Prawda w pokorze, wartości nie traci.

W dyszlu rumaki, dziarskich jakich mało,
Jeden co dźwigał, baczyste huzary,
I staczał boje dopóki sił stało,
Rosły — kościste siedemnastej miary.

Sprykrzywszy sobie obrok komiśniaka,
I niedaleki od wieczności brzegu,
Porzucił ubiór bitnego junaka,
By na pokusie dopiąć życia biegu.

A na tym targu, gdzie z Ryńskich na dudki
Spadają w cenie, przetarte towary,
Dla dobra ludzi, — z najszczerzej pobudki,
Został kupiony, — li za trzy talary.

Może wam dziwno, że wojownik śmiały,
Zmienił herb twardej, w kuty Zakonnika,
Wszak nieraz Rycerz pełen z bitew chwały,
Wzgardziwszy światem, w celi się zamyka.

Tak i nasz rumak, będąc w lata starym,
Zapomiał wojnę, wrzawy politykę,
Został Pleban, przykładnym Wikarym,
Ciągnąc w pokorze staroświecką brykę.

Niech was nie gorszy, że nie w dawnej tuszy,
Bujny, opasy, rze i parska śmieje,
Wszak post w babicie, jest pokarm dla duszy,
Często duch wielki mieszka w chudym ciełe.

Rumak opasy, ciężki do podróży,
Trudno znieść może znój i skwar słoneczny,
Chudemu wszystko dla pczytku służy,
Zawsze wyrwały i wszędzie bezpieczny.

Bo cóż mu szkodzi, że jasności, —
Że kłęby sterczą jak garby z wielbłąda,
Pomiędzy ziobra, na wskrós przezroczystry,
A oko z głowy jak z baszty wygląda?

Że grzbiet jak piła, co służy w Tartaku,
Nogi jak pale, na których most wsparły,
Że w szczękach ledwo widać zębów znaku,
Przecie on służy, i przecie coś wartu!...

Wszak mi nie trzeba żerdzi lub komory,
Bym wieszal ubiór, gdy wytchnę z podróży,
Na kłębach śmiało pozawieszam szory,
Grzbiet za drabinę do siana posłużu.

Ziobra choć sterczą wysoko u boku,
Nie darino są mu dane od przyrody
Bo gdy ze strychu chcą dostać obroku,
Pójdę po ziobrach — nie zważam na schody.

Żeby zaś świeca nie gorzała marnie,
Gdy biegnie nocą, lub stoi przy żłobie,
Głowa z oczyna zastąpi latarnie,
Nie zbije kopyt, i wypocznie sobie.

Widzicie zatem, każda cząstka chuda,
Wspiera go, by mógł godnie w dyszlu chodzić,
Wszak dowód jasny, nie jest w nim obtuda,
A więc dowiodłem, co miałem dowodzić.

Jego towarzysz nie równy z wielkości,
O łokieć niższy, ma chwalebny strone,
Bo wozu godność swego Jegomości,
Chociaż niedawno włókił po roli brone.

Nawet nie zawsze mniejszy co do wzrostu,
Czasem z nienacka podewiczony batem,
Nie cierpiąc dłużej haniebnego chłostu,
Podskoczy dęba, i jest równy z bratem,

I li dla rzadkich przymiotów i cnoty,
Iż wleczy ciężar nie bardzo chłostany,
Został z pogardy i ciemnej prostoty,
Na tak wysoką godność promowany.

Tym zaś przymiotem, chwalebny nie lada,
Animusz dzielny dodaje świetności,
I powierzchownie ubiór odpowiada,
Kryjąc wychudłe, chropowate kości.

Szle, lice, sznury z jednego wyrobu,
Z kłaków utkane, ale przecież nowe,
Czy biegnąc w dyszlu, czy stojąc u żłobie,
Nie zagraniczne, — lecz wszystko domowe.

Tu macie obraz wierni czytelnicy, —
Jak Niewielmożni, nie chodzą piechotą,
Wiem, a mam mówić — i ja z tej dzielnicy,
A co wiem dobrze — powiem wam z ochotą.

(Koniec буде).

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

від 1. до 15. лютого 1906.

Нова сензаційна

програма.

Щоденно о 8. год. вечер представлєне В неділі і сьвята 2 представлєня о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що пятниці High-Life представлєне. Білєти вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. З кушлєним білєтом на фотєді, льожі і I-рядні крісла можна їхати даром на представлєнє омїбусами Кольосєю, які ждуть коло Відєнської Каварні.

Рух залізничних поїздів

важний від 1. січня 1906 після середно-європейського часу.

До Львова на дворець головний приходять:

З Іцкан	12 20*, 6-10, 1 40, 5-45, 9-10*
„ Кракова	2 31*, 6.—, 8-50, 1 30, 5-23, 8 40, 9 50*
„ Підволочиск	7-20, 11-55, 2 30, 10-20, 5-0, 10-20*
„ Лавочного	7-29, 11-45, 10 50*
„ Рави рускої	7-50
„ Станиславова	8-05
„ Самбора	8-15, 1-50, 9-20*
„ Яворова	8-18, 4-32
„ Коломиї	10-05
„ Ряшева	10-35
„ Тухлі	3-45 (від 15/6 до 30/9)
„ Белая	5—

На Підзамче.

„ Підволочиск 7—, 2 15, 5-15, 10-2*, 11-34

Зі Львова з головного двірця відходять:

До Кракова	2 45, 4-15, 8-25, 8-35, 2 50, 8-35* 11—*
„ Іцкан	2 51, 6-15, 9-20, 2 40, 10 40*
„ Підволочиск	6-0, 10-55, 2—, 9—*, 11-05*
„ Яворова	6-55, 5-58
„ Лавочного	7-30, 2-57, 6-25*
„ Самбора	9—, 4-20, 10-55*
„ Белая	11-10
„ Ряшева	4-10
„ Коломиї	5-50
„ Рави рускої	7-30*
„ Перемішля	10 05* (від 1/5 до 30/6) Хирова, Яєла
„ Стрия	11-10*

З Підзамча:

„ Підволочиск 6-43, 11-15, 2 13, 9-23*, 1-24*.

Примітка. Поїзди посишні друковані є черенками товстими; поїзди нічні є зазначені звяздкою. Пора нічна числять ся від 6. год. вечір до 5. год. 59 минут рано.

Звичайні білєти їзди як також білєти всякого иншого рода, ілюстровані провідники, розклади їзди ітд. можна набувати через цілий день в мійськїм бюрі ц. к. державних залізниць, пасаж Гавсмана ч. 9.

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

Банку Гіпотечного

купує і продає

всякі

папери цінні

і МОНЕТИ

по найдешевшїм курсї деннім не числячи ніякої провізії.